

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 302: Riêng Chọn Người Trì Giới Tu Phước Là Có Thể Sanh Tín Tâm. Bát Nhã Ở Đây Tức Là Chánh Trí Huệ, Mà Huệ Từ Định Sanh, Định Do Giới Thành. Muốn Khai Chánh Trí, Tất Phải Trì Giới. Trì Giới Thì Ít Ham Muốn Biết Đủ, Tu Phước Ất Tin Sâu Nhân Quả. Hay Sanh Tín Tâm, Tín Là Cửa Ngõ Để Vào Đạo Vậ

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 023)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Độc giản trì giới tu phước vi năng sanh tín. Bát Nhã thử vân chánh trí huệ, nhi huệ tùng định sanh, định do giới thành. Dục khai chánh trí, tất ứng trì giới. Trì giới tắc thiếu dục tri túc, tu phước tất thâm tín nhân quả. Năng sanh tín tâm, tín vi nhập đạo chi môn dã.】

(Dịch nghĩa: Riêng chọn người trì giới tu phước là có thể sanh tín tâm. Bát Nhã ở đây tức là chánh trí huệ, mà huệ từ định sanh, định do giới thành. Muốn khai chánh trí, tất phải trì giới. Trì giới thì ít ham muốn biết đủ, tu phước ắt tin sâu nhân quả. Hay sanh tín tâm, tín là cửa ngõ để vào đạo vậy.)

Trong phần tổng kết này, [Ngài] đã nói ra đại ý cho chúng ta rồi. Ở chỗ này khi chúng ta đọc, ấn tượng càng thêm sâu sắc. Phật “độc giản” (riêng chọn), chính là đơn thuần chọn lựa riêng người trì giới tu phước, đối với những gì Thế Tôn đã giảng trong hội Kim Cang Bát Nhã, họ có thể tin tưởng. Đạo lý và sự thật này, phía trước đều đã nói rất rõ ràng, rất thấu triệt. Ở trong thời đại này mà thật sự có thể thủ pháp (giữ phép tắc), tâm địa lương thiện, người thường chúng ta gọi là thiên tánh, trong Phật pháp gọi là thiện căn. Thật vậy, Phật đã nói qua rồi, thiện căn của người này vô cùng sâu dày, trong đời quá khứ đã ở chỗ vô lượng chư Phật Như Lai trồng các căn lành, là vô lượng chư Phật Như Lai. Mới biết rằng, thiện căn sâu dày dường ấy, ở trong đời loạn này, trước sự cám dỗ mãnh liệt dường ấy, mà họ không bị cám dỗ, họ vẫn thật thà, vẫn lương thiện, thiện căn quá sâu dày rồi.

Đối với pháp môn này của Phật, họ vừa nghe liền hoan hỷ, liền tin tưởng; nghe rồi hoan hỷ tin tưởng cũng là thiện căn của đời quá khứ. Đời quá khứ đã từng nghe qua, đã từng đọc qua, tại sao lại còn lâm vào tình cảnh như ngày hôm nay? Các vị đồng tu chúng ta đều là thiện căn sâu dày, tại sao ngày nay lại ra nông nổi này? Một câu nói thôi: Không có phát nguyện cầu sanh Tịnh Độ, muốn dựa vào bản lãnh của chính mình để tu, tu cách nào cũng không ra khỏi luân hồi, phiền phức chính là nằm ở chỗ này, nhất định phải giác ngộ. Trong đời quá khứ chúng ta đã từng thân cận vô lượng chư Phật Như Lai, thiện căn như vậy, nếu như chịu hồi tâm cầu sanh Tịnh Độ, thì đã sớm làm Phật, làm Bồ Tát rồi, đâu có rơi vào tình cảnh này. Đây là điều chúng ta phải giác ngộ, đây là sự thật chân tướng mà tôi nói với mọi người.

Đối với pháp môn Tịnh Tông mà có thể sanh tín tâm là điều không dễ dàng. Chúng ta thấy trong *Kinh Vô Lượng Thọ*, nhóm của vương tử A-xà-thế, một nhóm nhỏ hơn năm trăm người, Phật đã nói, những đồng tu trong nhóm nhỏ của họ, trong đời quá khứ đã từng cúng dường bốn trăm ức Phật, con số đó rất lớn, bốn trăm ức Phật! Nghe Phật giảng *Kinh Vô Lượng Thọ*, sanh tâm hoan hỷ, trong tâm khởi lên một ý niệm, hy vọng ta tương lai thành Phật cũng giống như A Di Đà Phật vậy. Nhưng mà sao? Vẫn chưa phát tâm cầu vãng sanh, vẫn chưa chịu vãng sanh. Quý vị cứ nghĩ xem, đời quá khứ cúng dường bốn trăm ức Phật, mà ý niệm cầu vãng sanh vẫn chưa khởi lên được, sau đó quý vị mới biết, ngày nay nghe đến pháp môn Tịnh Độ bèn sanh tâm hoan hỷ, liền muốn cầu sanh Tây Phương Cực Lạc thế giới, thì thiện căn của quý vị nhất định vượt qua vương tử A-xà-thế.

Nghĩa là nói, trong đời quá khứ quý vị thân cận cúng dường chư Phật Như Lai không chỉ bốn trăm ức, thì ý niệm này của quý vị mới có thể sanh khởi. Cho nên một số đồng tu các vị, muốn đem pháp môn Tịnh Độ giới thiệu cho người khác, người khác không tin, thì quý vị liền mặt mày ủ rũ, quý vị không hiểu rõ cái đạo lý này. Quý vị khuyên, họ không tin; Phật đến khuyên họ, họ cũng không tin. Tại sao không tin? Thiện căn của họ chưa đủ. Cho nên một người phát nguyện vãng sanh, đó là người như thế nào? Là người lập tức sẽ làm Phật, quý vị quan sát kỹ họ xem, có giống dáng vẻ của người làm Phật hay không, phước báo đó lớn biết bao! *Kinh Vô Lượng Thọ* và *Kinh Kim Cang* đều nói như thế, đời quá khứ đã từng thân cận cúng dường vô lượng chư Phật, chứ không phải bốn trăm ức. Chúng ta biết đạo lý này, hiểu rõ sự thật này, nghĩ lại mình nghe được pháp môn này, thật sự sanh tâm hoan hỷ, tự mình rất lấy làm may

mắn, thiện căn phước đức quá khứ của ta, không dám nói là vô lượng vô biên, nhưng ít nhất cũng vượt qua bốn trăm ức; nếu không vượt qua bốn trăm ức, sao quý vị có thể động cái ý niệm này? Sao quý vị có thể khởi cái ý niệm cầu sanh thế giới Cực Lạc? Chọn lựa pháp môn này, điều này là có đạo lý, Phật không phải tùy tiện lựa chọn đâu.

“Bát Nhã là chánh trí huệ”, Chữ Chánh là để giản biệt, ý nói trong đó không có tà trí huệ, thuần chánh không tà. “Huệ từng định sanh” (Huệ từ định sanh ra). Trì giới tu phước cũng chính là người thật thà mà hiện nay chúng ta thường nói, tâm của người thật thà định hơn so với người thường, đây là đạo lý nhất định. Tại sao? Ít ham muốn, không có mong cầu, cuộc sống có thể qua được thì họ rất vui vẻ rồi, cho họ thêm một chút, họ cũng không muốn, họ sợ phiền phức. Như vậy thì tự tại! Cho nên nói định do giới sanh, giới chính là thủ pháp (giữ pháp luật), giữ quy củ, một người thủ pháp, giữ quy củ, thì trong tâm sẽ có định.

“Dục khai chánh trí” (Muốn khai chánh trí), chúng ta muốn khai mở trí huệ Bát Nhã, phải bắt đầu từ trì giới. Giới luật của Phật phải tuân thủ, tối thiểu là Ngũ giới Thập thiện, nhất định phải tuân thủ; Tam Phước Lục Hòa nhất định phải tuân thủ, đây đều gọi là Đại giới căn bản. Cho nên chư vị đừng cho rằng, nhắc đến Đại giới căn bản thì chỉ biết là Ngũ giới, mà không biết Tam Phước, Lục Hòa là Đại giới căn bản, nhất định phải biết điều này. Thế Tôn trong *Quán Kinh* giảng cho chúng ta về Tam Phước, kết luận sau cùng nói rất rõ ràng, ba điều này là “Tam thể chư Phật, tịnh nghiệp chánh nhân”; hai câu này chính là tuyên bố rõ ràng, là giới căn bản của ba đời tất cả chư Phật. Tam thể là quá khứ, hiện tại, vị lai, đây chính là tất cả chư Phật, là chánh nhân của tịnh nghiệp, Phật sở dĩ thành Phật, đây là chánh nhân của Ngài, quý vị nói xem quan trọng biết bao! Tất cả chư Phật tu hành thành Phật phương pháp không giống nhau, gọi là tám vạn bốn ngàn pháp môn, vô lượng pháp môn, vô lượng pháp môn đều xây dựng trên cái nền tảng chung này, nền tảng này chính là Tịnh Nghiệp Tam Phước. Chúng ta muốn vãng sanh bất thoái thành Phật, rời khỏi Tam Phước thì không được, phải biết đó là giới căn bản.

Lục Hòa, nếu quý vị nói Lục Hòa không phải là giới căn bản, thì khi chúng ta thọ Tam Quy, nhất định phải niệm “Quy Y Tăng, chúng trung tôn”, câu này cũng là hiển thị cho chúng ta thấy, Lục Hòa Kính là giới căn bản. Tăng đoàn có thể trở thành tôn quý nhất trong tất cả các đoàn thể, chính là Lục Hòa Kính. Chữ “Chúng” này, trong Phật pháp chính là cái mà hiện nay chúng ta gọi là đoàn thể.

Đoàn thể của Tăng là tôn quý nhất trong tất cả các đoàn thể ở thế gian, đáng để người đời tôn kính nhất, nguyên nhân là gì? Là vì giữ Lục Hòa Kính, giữ sáu điều giới này.

Cho nên hôm nay chúng ta nói trì giới, thủ pháp, bốn điều này đều thuộc về giới căn bản, nhất định phải làm; Ngũ giới, Thập thiện, Tam Phước, Lục Hòa, bốn loại giới căn bản này, nếu quý vị không thể thọ trì, thì Định và Huệ đều không thể nào có được.